

KÜL VE GÜL ÜSTÜNE

İbrahim ŞAŞMA

Ey gönül sarayımın şahı sultanı hanı
Güneş mi aydın kıldı varlığın mı cihanı
Sabrın mülakatı metanet imtihanı
Hicranın nazarında kendimi sınıyorum
Küllerimden tutuşup yeniden yanıyorum

Mazlumuyum feleğin eylediği hilenin
Pişmanlığı olur mu kadir kıymet bilenin
Müsebbibi ben idim çektiğin her çilenin
Yedi kat yer dibine, indikçe iniyorum
Küllerimden tutuşup yeniden yanıyorum

Gönlümdeki çocuğu bir dem güldüremedim
Hekimlere derdimi anne bildiremedim
Bak on sene oldu da seni öldüremedim
Bir avuç gözyaşımı ben sana sunuyorum
Küllerimden tutuşup yeniden yanıyorum

Sen gideli unuttu, Hüsnu Yusuf açmayı
Yıldızlar keser oldu huzmelerin saçmayı
Ne bir sema isterim ne de sensiz uçmayı
Kırk kanat verseler de ben sana konuyorum
Küllerimden tutuşup yeniden yanıyorum.

Hangi kalem yazacak cefayla hemhâlini
Vefa ile aşk ile mühürlü kemalini
Ay şavkı gözlerini gül anam cemalini
Ne vakit düşte görsem, marazdan onuyorum
Küllerimden tutuşup yeniden yanıyorum

Muhabbet iklimiydin sevda denen diyardın
Elime diken batsa kıyametin sayardın
Bir of çeksem ne garip ötelere duyardın
Bir katre gözyaşında yundukça yunuyorum
Küllerimden tutuşup yeniden yanıyorum

Ben ölmedim de bana, kandır beni kandır
Hasretinle yakma da kor ateşte yandır
Bir öksüz sofraya kaldı geriye yetim tandır
Ekmeğimi kedere hasrete banıyorum
Küllerimden tutuşup yeniden yanıyorum

Zamansız bir vedayı edişinin üstüne
Ne bir cemre ne yağmur gidişinin üstüne
Takvimler hicran yüklü mevsimlerin kasti ne
Gittiğin kara günü nasıl da kınıyorum.
Küllerimden tutuşup yeniden yanıyorum.

Umudumun sırtına bilsen neler ekledim
Avuçlarımın içine ne dualar yükledim
Bir mucize istedim bir keramet bekledim
Çocuk yüreğim işte gelirsin sanıyorum
Küllerimden tutuşup yeniden yanıyorum

O nazenin ellerin saçlarımın tacıymış.
Zehir bile tatlıymış sensizlik çok acıymış
Ayrılık kör bıçağın o en paslı ucuymuş.
Kesildi şah damarım anne ben kanıyorum
Küllerimden tutuşup yeniden yanıyorum

Bir rüzgârın önünde savruldukça savruldu
Ne böyle yangın gördüm ne de böyle kavruldu
Hiçbir şey yıkmadı da gidişinle devrildim
Hicranı ben hüznü ben tek sende tanıyorum
Küllerimden tutuşup yeniden yanıyorum

Yusuf'u kör kuyudan çıkararak el gibisin
Gönül bahçemde açan nadide gül gibisin
Aşk yazan kalemsin okuyan dil gibisin
Ey Fatma Kadın seni minnetle anıyorum
Küllerimden tutuşup yeniden yanıyorum